

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobce: **Z.S.**, bytem..., zastoupeného Mgr. Vojtěchem Fořtem, advokátem se sídlem Npor. O. Bartoška 15, Domažlice, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2012, č. j. DSH/11227/12,**

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Domažlicích, odboru dopravy (dále též „správní orgán prvního stupně“ nebo „městský úřad“), ze dne 3. 4. 2012, č. j. OD-752/2012-15017/2012-Václ. Tímto rozhodnutím městský úřad rozhodl ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách

některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), tak, že shledal jako neodůvodněné námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče a provedené záznamy bodů potvrdil.

I. Obsah žaloby

Žalobce se v podané žalobě neztotožnil se závěry žalovaného obsaženými v napadeném rozhodnutí a trval na tom, že historie jeho bodového hodnocení je nesprávná a že na něj nelze pohlížet jako na osobu, která dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení. V historii bodového hodnocení žalobce zpochybnil dva přestupky. V případě rozporovaného přestupku ze dne 15. 1. 2012 (posledního v řadě), za který byly žalobci odebrány 3 body, byl dle žalobce uvedený záznam nesmyslný a nepochopitelný s ohledem na skutečnost, jak mělo k předmětnému přestupku dojít. V této souvislosti žalobce namítl, že dne 15. 1. 2012 v nočních hodinách po nastartování vozidla vyjížděl od domu tím způsobem, že sjížděl ze zasněženého chodníku. Jelikož obrubník byl v těchto místech oproti úrovni komunikace velmi vysoký, žalobce si pootevřel dveře, z nichž sledoval, zda správně najíždí na nájezd na předmětný chodník. S ohledem na obtížný způsob vyjíždění se přitom žalobce nepřipoutal bezpečnostním pásem. Avšak poté, co se žalobce dostal na komunikaci, si okamžitě započal bezpečnostní pás upínat, právě v ten okamžik jej ovšem míjelo vozidlo Policie České republiky (dále jen „Policie ČR“), které bylo zaparkováno bezprostředně u výjezdu z chodníku. Hlídka žalobce zastavila, ten byl v tu chvíli již připoután. Policista žalobci sdělil, že věc bude vyřešena nejnižší možnou pokutou ve výši 100 Kč. Žalobce se s policisty nechtěl v pozdních večerních hodinách dohadovat, pokutu zaplatil, nicméně netušil, že předmětný přestupek bude zanesen do karty řidiče a budou mu za něj odebrány 3 body. Pokud by žalobce uvedenou skutečnost tušil, pokutu by neplatil a v přestupkovém řízení by vyvrátil, že se protiprávního jednání dopustil. Stejně tak žalobce nesouhlasil ani s přestupkem uvedeným pod č. 5 v historii bodového hodnocení, kdy pokud jde o důvody nesouhlasu, v tomto případě odkázal na podané námitky.

S ohledem na výše uvedené tak žalobce považoval sankce, které mu za tzv. „vybodování“ hrozí (pozbytí řidičského oprávnění na dobu jednoho roku), za zcela neadekvátní. Pokud by nebylo dvou zmíněných „banálních“ přestupků, kdy žalobce ani nebyl poučen o tom, že mu za ně budou odebrány body, mohl by nadále motorová vozidla řídit. V případě informování žalobce o hrozbě odebrání bodů v souvislosti s uvedenými přestupky by rozhodně blokové pokuty nehradil a celou věc by nechal proběhnout přestupkovým řízením, v němž by zcela jistě nebyl uznán vinným. Žalobce proto v závěru žaloby navrhl, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v obou rozporovaných případech žalobce zaplatil za spáchané přestupky blokovou pokutu a podpisem pokutových bloků uznal svou vinu. Pokutové bloky jsou řádně vyplněny, obsahují zákonné i skutkové označení spáchaných přestupků, přičemž správní orgán prvního stupně nebyl oprávněn

k přezkoumávání okolností jednotlivých přestupkových jednání. Správní orgán prvního stupně může provést opravu záznamu bodů pouze na základě nově vydaného rozhodnutí, které však ani v jednom ze žalobcem napadených přestupků vydáno nebylo. Správní orgán prvního stupně zaznamenává body do evidenční karty řidiče v souladu s ustanovením § 123b odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a v souladu s tímto ustanovením také v dané věci postupoval. Žalovaný proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Skutkový základ projednávané věci

Z obsahu předloženého správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti podané žaloby:

Městský úřad jako prvostupňový správní orgán obdržel dne 17. 1. 2012 oznámení Policie ČR o uložení pokuty žalobci v blokovém řízení (č. j. KRPP-9078/PŘ-2012-030106 ze dne 15. 1. 2012), kdy jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k), ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a), zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tímto žalobce ke dni 15. 1. 2012 dosáhl celkového počtu 12 bodů dle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem. Dne 19. 1. 2012 městský úřad vydal oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu (č. j. OD-752/2012-3157/2012-Václ), které žalobce převzal dne 23. 1. 2012.

Žalobce reagoval na toto oznámení podáním námitek proti provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče. V námitkách uvedl, že nesouhlasí jednak s přestupkem ze dne 10. 2. 2010, kdy žalobce kontrolovala hlídka policie v Kroměříži a upozornila jej na nezodpovědnou kontrolu stavu vozidla a udělila mu pokutu za propadlou STK ve výši 1000 Kč. Žalobce chybu okamžitě napravil, kdy až následnou kontrolou zjistil, že mu byly body přičteny za zcela jiný paragraf, než za který byl pokutován. Dále žalobce nesouhlasil také s posledním přestupkem ze dne 15. 1. 2012, kdy namítal, že v nočních hodinách po nastartování vozidla vyjížděl od domu, kdy sjížděl ze zasněženého chodníku a z obavy, aby si vozidlo nepoškodil, vykukoval z pootevřených dveří a opatrně ze zmiňovaného chodníku sjížděl na silnici. Okamžitě po výjezdu na silnici si žalobce začal upínat bezpečnostní pás, přičemž v tu chvíli projížděl kolem vozidla hlídky policie, která jej zastavila. V době kontroly však již byl žalobce připoután. Policista žalobci sdělil výši pokuty 100 Kč, kterou žalobce zaplatil, aniž by ovšem tušil, že je uvedený přestupek hodnocen 3 body.

Městský úřad námítky žalobce rozhodnutím ze dne 3. 4. 2012, č. j. OD-752/2012-15017/2012-Václ, jako nedůvodné zamítl a provedený záznam bodů potvrdil. Městský úřad si vyžádal od Policie ČR, dopravního inspektorátu Domažlice, sdělení k přestupku ze dne 15. 1. 2012 a od Policie ČR, skupiny dopravních nehod Kroměříž, sdělení k přestupku ze dne 10. 2. 2010. V obou případech zároveň požádal o zaslání kopií pokutových bloků. V odůvodnění rozhodnutí městský úřad uvedl, že po obdržení požadovaných listin včetně dalších dokumentů (zejména sdělení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, odboru služby dopravní policie, o tom, že z důvodu uplynutí zákonné lhůty již nelze zahájit přezkumné řízení ve věci přestupku ze dne 10. 2. 2010) opakovaně přezkoumal správnost

provedeného zápisu, přičemž ve svém postupu neshledal pochybení. Konstatoval, že přestupky byly do evidence zapsány na základě zaslaných oznámení Policie ČR, kdy i po ověření zaslaných pokutových bloků, je patrné, že žalobce s nimi na místě souhlasil, což potvrdil svými podpisy. Městský úřad uzavřel, že není oprávněn posuzovat, zda se žalobce předmětných přestupků dopustil či nikoli; na základě podaných námitek dochází z jeho strany ke kontrole, zda jsou předmětná rozhodnutí v právní moci a zda jsou v evidenční kartě správně zapsána.

Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním, v němž namítal, že na něj nelze pohlížet jako na osobu, která dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení. Pokud jde o bližší důvody, pro které se žalobce neztotožnil s vydaným rozhodnutím městského úřadu, žalobce odkázal na jím podané námitky. Žalobce rozporoval zejména poslední přestupek ze dne 15. 1. 2012, za který mu byly odebrány 3 body. Tento záznam pokládal za nesmyslný a nepochopitelný vzhledem k tomu, jak k přestupku došlo. Žalobce zopakoval, že v nočních hodinách dne 15. 1. 2012 po nastartování vozidla vyjížděl od domu tím způsobem, že sjížděl ze zasněženého chodníku. Jelikož obrubník chodníku byl v těchto místech příliš vysoký oproti úrovni komunikace, žalobce si pootevřel dveře, z nichž sledoval, zda správně najíždí na nájezd na tento chodník. S ohledem na obtížný způsob tohoto vyjíždění se nepřipoutal bezpečnostním pásem, avšak okamžitě poté, co se s celým vozidlem dostal na komunikaci, si začal bezpečnostní pás upínat, přičemž právě v ten okamžik míjel vozidlo Policie ČR, které bylo bezprostředně u výjezdu zaparkováno. Příslušný policista žalobci sdělil, že se přestupek vyřeší nejnižší možnou pokutou ve výši 100 Kč. Žalobce se s policisty nechtěl dohadovat, bylo již pozdě večer, a proto zaplatil pokutu 100 Kč s tím, že je celá věc vyřešena. Netušil však, že předmětný přestupek bude zanesen do karty řidiče a že mu za něj budou odebrány 3 body. Pokud by žalobci byla uvedená skutečnost známa, pokutu by nezaplatil. Žalobce by chtěl celou záležitost vysvětlit a vyvrátit, že by se dopustil protiprávního jednání. Dále žalobce nesouhlasil také s přestupkem uvedeným pod bodem č. 5 evidence, kdy ohledně důvodů nesouhlasu odkázal rovněž na podané námitky.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 8. 2012, č. j. DSH/11227/12, odvolání žalobce jako nedůvodné zamítl. V odůvodnění rozhodnutí poukázal na povahu blokového řízení a dále ve shodě se závěry správního orgánu prvního stupně uvedl, že opravu záznamu může prvostupňový správní orgán provést toliko na základě nového rozhodnutí ve věci. Bylo-li by takové rozhodnutí vydáno, městský úřad by v souladu s § 123f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích záznam bodů opravil. K takové situaci ovšem v daném případě nedošlo a z tohoto důvodu nebylo možné opravu záznamu v bodovém hodnocení řidiče provést. Prvostupňový správní orgán tak postupoval v souladu s § 123b odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pokud žalobci body za uvedené přestupky zaznamenal. K námitkám žalobce, že nevěděl, že mu za předmětné přestupky budou zaznamenány body, žalovaný poukázal na právní zásadu „neznalost zákona neomlouvá“.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Vzhledem k tomu, že žalobce souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalovaný ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy soudu nevyjádřil svůj nesouhlas

s takovým projednáním věci, ačkoli byl poučen o tom, že nevyjádří-li svůj nesouhlas, bude se mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o věci samé bez jednání.

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích platí, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Žalobce v této souvislosti v průběhu celého řízení a následně i v podané žalobě namítal, že historie jeho bodového hodnocení je nesprávná a že na něj nelze pohlížet jako na osobu, která dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení. V případě prvního rozporovaného přestupku ze dne 15. 1. 2012, za který byly žalobci odebrány 3 body, byl dle žalobce uvedený záznam nesmyslný a nepochopitelný s ohledem na skutečnost, jak mělo k předmětnému přestupku dojít. Žalobce uvedl, že dne 15. 1. 2012 v nočních hodinách po nastartování vozidla vyjížděl od domu tím způsobem, že sjížděl ze zasněženého chodníku. Jelikož obrubník byl v těchto místech oproti úrovni komunikace velmi vysoký, žalobce si pootevřel dveře, z nichž sledoval, zda správně najíždí na nájezd na předmětný chodník. S ohledem na obtížný způsob vyjíždění se přitom žalobce nepřipoutal bezpečnostním pásem. Avšak poté, co se žalobce dostal na komunikaci, si okamžitě započal bezpečnostní pás upínat, právě v ten okamžik jej ovšem míjelo vozidlo policie, které parkovalo bezprostředně u výjezdu žalobce z chodníku. Hlídka žalobce zastavila, ten byl v tu chvíli již připoután. Policista žalobci sdělil, že věc bude vyřešena nejnižší možnou pokutou ve výši 100 Kč. Žalobce poukázal na skutečnost, že se v pozdních večerních hodinách nechtěl s policisty dohadovat, pokutu proto zaplatil, avšak netušil, že mu bude předmětný přestupek zanesen do karty řidiče a že mu za něj budou odebrány 3 body. Pokud by žalobce uvedenou skutečnost tušil, pokutu by nezaplatil a v následně vedeném přestupkovém řízení by vyvrátil, že se protiprávního jednání dopustil. Stejně tak žalobce nesouhlasil ani s přestupkem uvedeným pod č. 5 v historii bodového hodnocení, kdy pokud jde o důvody nesouhlasu, v tomto případě odkázal na podané námitky.

Přestože – pokud se jedná o druhý rozporovaný přestupek uvedený pod č. 5 historie evidence – je možno vznášet pochybnosti, zda takto žalobcem formulovaná námitka vůbec naplňuje požadavky na řádně vymezený žalobní bod, který je ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. povinnou náležitostí žaloby a který musí obsahovat vyličení konkrétních skutkových a právních důvodů, pro které žalobce považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, krajský soud z obsahu předloženého spisu ověřil, že se jednalo o přestupek ze dne 10. 2. 2010, kdy žalobce namítal, že jej kontrolovala hlídka policie v Kroměříži, která ho upozornila na nezodpovědnou kontrolu stavu vozidla a za propadlou STK mu udělila pokutu ve výši 1000 Kč. Žalobce uvedl, že chybu okamžitě napravil, což je patrné i ze záznamu provedeného ve velkém technickém průkazu. Nevěděl sice, zda se za tento přestupek také odečítají body, následnou kontrolou však zjistil, že mu byl 1 bod udělen za zcela jiný paragraf, než za který byl pokutován, konkrétně za porušení povinnosti vyplývající z příkazové značky C2b při výjezdu z dálnice D1 na exitu Kroměříž - východ.

Ve vztahu k takto uplatněným žalobním námitkám je však krajský soud nucen uvést, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízeními o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. V nyní projednávané věci správní orgány nebyly oprávněny posuzovat a jakkoli hodnotit skutkové okolnosti týkající se jednotlivých rozporovaných přestupků. Tyto námitky mohl žalobce uplatnit pouze při projednávání obou přestupkových jednání, a to ať už ve zkráceném blokovém řízení, nebo ve správním řízení vedeném v případě, kdy by žalobce pokutové bloky nepodepsal.

Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, „[...] v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem“.

V posuzované věci je přitom zřejmé, že námitky žalobce, které shodně uplatňoval ve všech fázích řízení o záznamu bodů v registru řidičů (tj. jak v podaných námitkách, tak

v podaném odvolání), se vztahovaly k předmětu řízení o rozporovaných přestupcích, konkrétně k okolnostem jejich spáchání. Z hlediska svého obsahu tak tyto námitky mohly být úspěšně vznášeny toliko ve fázi projednávání obou předmětných přestupků. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se samotného spáchání obou přestupků, na což ve svých rozhodnutích správně poukazovaly i správní orgány obou stupňů, vyplývá ze samotného ustanovení § 123b odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, dle kterého záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. Záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na podkladě pravomocného rozhodnutí o přestupku (po souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné), z čehož vyplývá nezměnitelnost takového rozhodnutí a nemožnost zasahovat do jeho obsahu cestou řádných opravných prostředků. V daném případě uvedená podmínka byla naplněna a městský úřad postupoval v souladu se zákonem, pokud na podkladě předložených pokutových bloků obsahujících požadované náležitosti včetně podpisu žalobce, záznam bodů v registru provedl.

V této souvislosti lze opětovně odkázat na závěry obsažené v citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, v němž tento soud v souladu s výše uvedeným vyslovil, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“.

Krajský soud proto uzavírá, že žalobcem vznesené námitky týkající se obou shora rozporovaných přestupků a okolností jejich spáchání, které byly uplatněny proti správním rozhodnutím vydaným v této věci, nejsou námitkami relevantními, neboť tyto mohly být uplatněny toliko v řízeních o těchto přestupcích.

Nedůvodnou krajský soud shledal také námitku žalobce týkající se poučovací povinnosti policistů, kteří měli žalobce informovat, že mu v souvislosti se spáchanými přestupky hrozí odebrání bodů.

Krajský soud v této souvislosti uvádí, že ve smyslu obecné právní zásady *vigilantibus iura scripta sunt* (práva náležejí bdělým) bylo zcela na rozhodnutí žalobce, jaký přístup v daných situacích zvolí, tj. zda svými podpisy na pokutových blocích vysloví svůj souhlas se spáchanými přestupky, či zda pokutové bloky nepodepíše, což vyústí v následné vedení správních řízení. Rozhodnutí žalobce a s ním spojené důsledky nelze přičítat k tíži policii, již

zákonná právní úprava neukládá povinnost poučovat účastníky provozu o počtu bodů, které jim následně budou za jednotlivé přestupky dle přílohy zákona o provozu na pozemních komunikacích zaznamenány příslušným správním orgánem do evidenční karty řidiče. Naopak je nutno konstatovat, že podle § 82 odst. 3, ve spojení s odst. 1 písm. c) téhož ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích je řidič povinen po celou dobu držení řidičského oprávnění udržovat svou odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel, k čemuž je nutno řadit nejenom znalosti právní úpravy pravidel silničního provozu, ale nepochybně také znalosti dalších souvisejících ustanovení předmětného zákona. Žalobce tak jako držitel řidičského oprávnění měl a mohl předpokládat, že mu za spáchané přestupky budou uděleny body. V souladu s ustanovením § 123b odst. 5 citovaného zákona pak žalobce mohl u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností požádat o vydání výpisu z registru řidiče se záznamem o jeho dosavadním celkovém bodovém hodnocení a zjištěnému výsledku žalobce mohl přizpůsobit svůj další postup a rozhodování tak, aby si ve smyslu shora uváděné právní zásady *vigilantibus iura* náležitě střežil svá práva.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Žalovaný nadto ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v případě úspěchu ve věci nebude náhradu nákladů řízení požadovat. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. července 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová